

Kodony

- Kodon = trojice nukleotidů v kódující sekvenci DNA (exonu).
- Synonymní kodony kódují stejnou aminokyselinu a většinou se liší třetím nukleotidem.

Standardní genetický kód

					2. nul	cleotid						
			Т		С		Α		G			
		TTT	Phe (F)	TCT		TAT	Tyr (Y)	TGT	Cys (C)	Т		
	T	TTC	1 110 (1)	TCC	Ser (S)	TAC	1 91 (1)	TGC	Oy3 (O)	C		
	1	TTA	Leu (L)	TCA	001 (0)	TAA	STOP	TGA	STOP	Α		
		TTG	Lou (L)	TCG		TAG	3131	TGG	Trp (W)	G		
		CTT		CCT		CAT	His (H)	CGT		Т		
	С	CTC	Leu (L)	CCC	Pro (P)	CAC		CAC	CGC	Arg (R)	O	
<u> </u>		CTA	Leu (L)	CCA	1 10 (1)	CAA	Gln (Q)	CGA	Aig (it)	Α	p	
1. nukleotid		CTG		CCG		CAG		CGG		G	nukleotid	
 		ATT		ACT		AAT	Asn (N)	AGT	Ser (S)	Т	ומר	
1 -	Α	ATC	lleu (I)	ACC	Thr (T)	AAC	ASII (IV)	AGC	361 (3)	С	3. r	
	^	ATA		ACA	Thr (T)	AAA	Lve (K)	AGA	Ara (D)	Α		
		ATG	Met (M)	ACG		AAG	Lys (K)	AGG	Arg (R)	G		
		GTT		GCT		GAT	Asp (D)	GGT		Т		
	G	GTC	\/a (\/)	GCC	ΔΙα (Δ)	GAC	Asp (D)	GGC	Gly (C)	С		
		GTA	Val (V)	GCA	Ala (A)	GAA	Clu (E)	GGA	Gly (G)	Α		
		GTG		GCG		GAG	Glu (E)	GGG		G		

Mitochondriální genetický kód

						2. nul	cleotid					
				Т		С		Α		G		
			TTT	Phe (F)		TAT	Tyr (Y)	TGT	Cys (C)	Т		
		Т	TTC	1 110 (1)	TCC	Ser (S)	TAC	1 91 (1)	TGC	Oys (O)	С	
		'	TTA	Leu (L)	TCA	001 (0)	TAA	STOP	TGA	Trp (W)	Α	
			TTG	LCG (L)	TCG		TAG	0101	TGG	116 (44)	G	
			CTT		CCT		CAT	His (H)	CGT		Т	
		С	CTC	Leu (L)	eu (L) CCC Pro (P) CAC		CGC	Arg (R)	О			
3	<u>0</u>	O	СТА	LCu (L)	CCA	F10 (F)	CAA	Gln (Q)	CGA	/ (19 (11)	Α	<u>p</u>
	1. nukleotid		CTG		CCG		CAG	Gill (Q)	CGG		G	nukleotid
	Juk 		ATT	lleu (I)	ACT		AAT	Asn (N)	AGT	Ser (S)	Т	la kl
;	1.	Α	ATC	iieu (i)	ACC	Thr (T)	AAC	ASII (IV)	AGC	361 (3)	С	З. г
			ATA	Met (M)	ACA	1111 (1)	AAA	Lys (K)	AGA	STOP	Α	
			ATG	IVICE (IVI)	ACG		AAG	Lys (K)	AGG	3106	G	
			GTT		GCT		GAT	Asp (D)	GGT		Т	
		G	GTC	Val (V)	GCC	Δla (Δ)	GAC	Asp (D)	GGC	Gly (G)	С	
		G	GTA	vai (v)	GCA	Ala (A)	GAA	Clu (E)	GGA		Α	
			GTG		GCG		GAG	Glu (E)	GGG		G	

Bakteriální genetický kód

					2. nul	kleotid					
			Т		С		Α		G		
		TTT	Phe (F)	TCT	ГСТ		Tyr (Y)	TGT	Cys (C)	Т	
	lΤ	TTC	1 110 (1)	TCC	Ser (S)	TAC	1 91 (1)	TGC	Oy3 (O)	C	
	'	TTA	Leu (L)	TCA	001 (0)	TAA	STOP	TGA	STOP	Α	
		TTG	Lou (L)	TCG		TAG	3.3.	TGG	Trp (W)	G	
		CTT		CCT		CAT	His (H)	CGT		Т	
	С	CTC	Leu (L)	CCC	- Pro (P)	CAC	1113 (11)	CGC	Arg (R)	С	
<u> </u>	1. nukleotid	CTA		CCA		CAA	Gln (Q)	CGA	/ (19 (11)	Α	j
eot		CTG		CCG		CAG	Gill (Q)	CGG		G	eot
ا گا		ATT		ACT		AAT	Asn (N)	AGT	Ser (S)	Т	nukleotid
1.	Α	ATC	lleu (I)	ACC	Thr (T)	AAC	ASII (IV)	AGC	361 (3)	С	З. г
		ATA		ACA	Thr (T)	AAA	Lyc (K)	AGA	Ara (D)	Α	
		ATG	Met (M)	ACG		AAG	Lys (K)	AGG	Arg (R)	G	
		GTT		GCT		GAT	Asp (D)	GGT		Т	
	G	GTC	\/a (\/)	GCC	ΛΙα (Λ)	GAC	Asp (D)	GGC	Gly (G)	С	
	G	GTA	Val (V)	GCA		GAA	Oh. (E)	GGA	Gly (G)	Α	
		GTG		GCG		GAG	Glu (E)	GGG		G	

Mutace a poškození DNA

- Poškození = změna v obsahu DNA, která se nepřenáší do další generace.
- Mutace = změna v obsahu DNA přenesená do další generace.
- Fyzikální a chemické faktory zapříčiňují změny v DNA.
- Při dělení buňky dochází k replikaci DNA, která není bezchybná.

Replikační chyby

- Při replikaci dochází k občasným mismatch chybám (špatné párování bází) nebo k vypadnutí/přidání nukleotidů.
- Chybovost DNA polymerázy je 1 chyba na 100 000 nt.
- Diploidní lidská buňka má přes 6,5 miliard nt → 65 000 chyb při jednom dělení buňky.
- Drtivá většina replikačních chyb je různými procesy opravena.
- V bakteriích vzniká 1 mutace na 10⁸ až 10⁹ nt (délka *E. coli* je 4,6*10⁶ nt)
- U eukaryot je chybovost větší, ale buňky se dělí méně často.

Bodové mutace v DNA

- Bodové mutace se týkají jednotlivých nukleotidů.
- Rozlišujeme 3 typy:
 - substituce,
 - inzerce,
 - delece.
- Substituce je změna nukleotidu na jiný nukleotid.
- Inzerce je vložení nového nukleotidu.
- Delece je odstranění nukleotidu.

Substituce v DNA

- Substituce nemění čtecí rámec.
- Typy substitucí:
 - tranzice,
 - transverze.
- Tranzice je záměna purinový

 → purinový nukleotid nebo pyrimidinový

 → pyrimidinový nukleotid.
- Transverze je záměna purinový > pyrimidinový nukleotid a naopak.
- Tranzice jsou častější než transverze.

Substituce v DNA

- Substituce mohou změnit význam daného kodonu.
- Synonymní substituce vytvoří kodon, který kóduje stejnou aminokyselinu jako původní kodon.
- Nesynonymní substituce vytvoří kodon, který kóduje jinou aminokyselinu než původní kodon.
- Pouze nesynonymní nukleotidové substituce mění kódované aminokyseliny

 aminokyselinové substituce.

Indel

- Inzerce a delece posouvají čtecí rámec a za nimi dochází ke změně kódovaných aminokyselin (často vznikají předčasné stop kodony). Tyto změny jsou radikální a výsledný kódovaný protein je často nefunkční.
- Současný indel tří nukleotidů čtecí rámec neposouvá, pouze vypadne jeden kodon = výsledný protein je o 1 amk kratší nebo delší a nemusí být ovlivněna funkce proteinu.

Preference kodonů

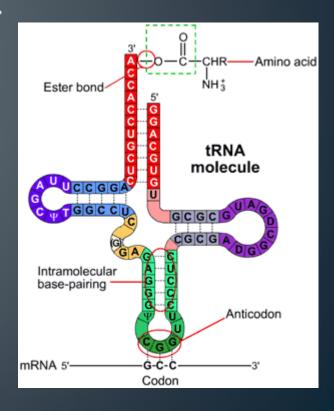
- Pokud by synonymní mutace byly striktně neutrální, pak by mělo být používání kodonů náhodné.
- Avšak některé kodony jsou více preferované (codon-bias) = používají se častěji než jiné pro tu stejnou amk.
- Preference se liší v rámci druhů i v rámci jednotlivých genů.
- Některé organismy mají silnou preferenci kodonů.
- Spekuluje se o vlivu preference kodonů na rychlost a přesnost translace.

Vliv používání kodonů

- Znalost preference kodonů pomáhá při identifikaci genů => pokud úsek predikovaný jako exon obsahuje mnoho vzácně používaných kodonů, pak pravděpodobně nejde o exon.
- Méně často používané kodony bývají častěji na začátku transkriptu (mRNA) a zpomalují translaci.
- Používání kodonů ovlivňuje sekundární strukturu mRNA (prostorové uspořádání mRNA ovlivňuje rychlost translace).

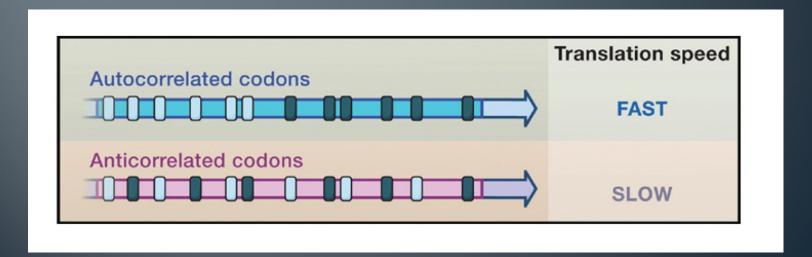
Vliv tRNA

- Při translaci se tRNA váže na kodon prostřednictvím antikodonu.
- Každému kodonu odpovídá jedna tRNA.
- Každá tRNA má jiný počet kopií v DNA, různý level exprese a různou afinitu k cílovému kodonu.

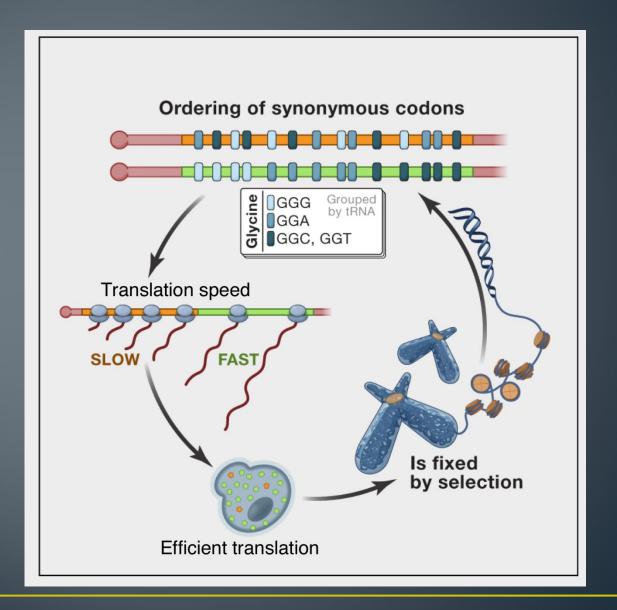

Ovlivnění translace

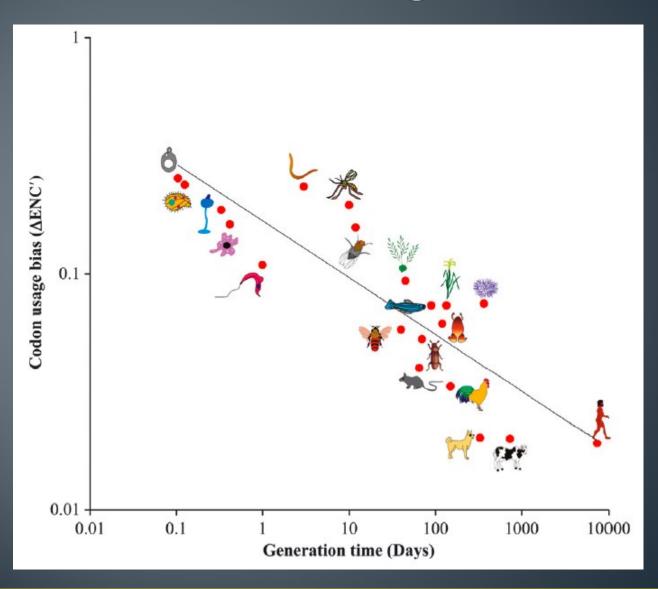
- Efektivita translace je lepší při používání stejného kodonu.
- Translace je pomalá v oblastech rozdílného používání kodonů.

Ovlivnění translace

Preference kodonů u organismů

Použití kodonů

Lidský mitochondriální gen ND1- 954 bp, 318 kodonů.

Leu CTT CTC CTA CTG TTA TTG

AAA	-	6	AAC - 13	AAG -	1	AAT - 0
ACA	-	14	ACC - 20	ACG -	0	ACT - 1
AGA	-	0	AGC - 2	AGG -	0	AGT - 1
ATA	-	13	ATC - 13	ATG -	3	ATT - 10
CAA	-	6	CAC - 2	CAG -	0	CAT - 0
CCA	-	2	CCC - 17	CCG -	1	CCT - 2
CGA	-	5	CGC - 2	CGG -	0	CGT - 0
CTA	-	27	CTC - 19	CTG -	5	CTT - 6
GAA	-	8	GAC - 4	GAG -	3	GAT - 0
GCA	-	10	GCC - 14	GCG -	0	GCT - 3
GGA	-	1	GGC - 8	GGG -	3	GGT - 0
GTA	-	3	GTC - 5	GTG -	0	GTT - 2
TAA	-	0	TAC - 9	TAG -	0	TAT - 5
TCA	-	8	TCC - 8	TCG -	0	TCT - 2
TGA	-	9	TGC - 0	TGG -	0	TGT - 0
TTA	-	5	TTC - 12	TTG -	1	TTT - 4

Thr ACT ACC ACA ACG

Pro CCT CCC CCA CCG

Použití kodonů

13 lidských mitochondriálních genů, celkem 3796 kodonů.

Leu Thr Pro

AAA	-	85	AAC	-	132	AAG	-	10	AAT	-	32
ACA	-	134	ACC	-	155	ACG	-	10	ACT	-	52
AGA	-	1	AGC	-	39	AGG	-	1	AGT	-	14
ATA	-	167	ATC	-	196	ATG	-	40	ATT	-	124
CAA	-	82	CAC	-	79	CAG	-	8	CAT	-	18
CCA	-	52	CCC	-	119	CCG	-	7	CCT	-	41
CGA	-	28	CGC	-	26	CGG	-	2	CGT	-	7
CTA	-	276	CTC	-	167	CTG	-	45	CTT	-	65
GAA	-	64	GAC	-	51	GAG	-	24	GAT	-	15
GCA	-	80	GCC	-	124	GCG	-	8	GCT	-	43
GGA	-	67	GGC	-	87	GGG	-	34	GGT	-	24
GTA	-	70	GTC	-	48	GTG	-	18	GTT	-	31
TAA	-	3	TAC	-	89	TAG	-	2	TAT	-	46
TCA	-	83	TCC	-	99	TCG	-	7	TCT	-	32
TGA	-	93	TGC	-	17	TGG	-	11	TGT	-	5
TTA	-	73	TTC	-	139	TTG	-	18	TTT	-	77

Absolutní a relativní četnost

• Absolutní četnost AF_{ac} (Absolute Frequency) pro kodon c aminokyseliny a je celkový výskyt daného kodonu:

$$AF_{ac} = n_{ac}$$

• Relativní četnost RF_{ac} (Relative Frequency) pro kodon c aminokyseliny a je celkový výskyt daného kodonu ku sumě celkových výskytů synonymních kodonů:

$$RF_{ac} = \frac{n_{ac}}{\sum_{c=1}^{d_a} n_{ac}}$$

kde n_{ac} je počet kodonů c v sekvenci a d_a je stupeň degenerace pro amk a. $1 \le d_a \le 6$

Absolutní četnost kodonů

Mitochondriální gen ND1 - 957 bp, 319 kodonů.

Leu CTT CTC CTA CTG TTA TTG

'R' 'CGT 1' 'CGC 1' 'CGA 6' 'CGG 0' 'N' 'AAT 2' 'AAC 13'	
'N' 'AAT 2' 'AAC 13'	
'D' 'GAT 0' 'GAC 4'	
'C' 'TGT 2' 'TGC 0'	
'Q' 'CAA 6' 'CAG 0'	
'E' 'GAA 8' 'GAG 2'	
'G' 'GGT 0' 'GGC 5' 'GGA 6' 'GGG 2'	
'H' 'CAT 2' 'CAC 1'	
'I' 'ATT 12' 'ATC 16'	
'L' 'TTA 8' 'TTG 1' 'CTT 3' 'CTC 11' '	CTA 33' 'CTG 2'
'K' 'AAA 8' 'AAG 0'	
'M' 'ATA 13' 'ATG 1'	
'F' 'TTT 8' 'TTC 15'	
'P' 'CCT 5' 'CCC 5' 'CCA 7' 'CCG 0'	
'S' TCT 2' TCC 10' TCA 13' TCG 0'	AGT 0' 'AGC 0'
'T' 'ACT 2' 'ACC 4' 'ACA 12' 'ACG 0'	
'W' 'TGA 9' 'TGG 0'	
'Y' 'TAT 7' 'TAC 5'	
'V' 'GTT 3' 'GTC 7' 'GTA 6' 'GTG 0'	

Thr ACT ACC ACA

ACG

Pro CCT CCC CCA CCG

Relativní četnost kodonů

Mitochondriální gen ND1 - 957 bp, 319 kodonů.

		0.01.				0.01.		Δ.				
'A'	'GCT	0.31'	'GCC	0.38'	'GCA	0.31'	' GCG	0'				
'R'	'CGT	0.13'	'CGC	0.13'	'CGA	0.75'	' CGG	0'				
'N'	'AAT	0.13'	'AAC	0.87'								
יםי	'GAT	0'	'GAC	1'								
'C'	'TGT	1'	'TGC	0'								
'Q'	'CAA	1'	'CAG	0'								
'E'	'GAA	0.8'	'GAG	0.2'								
'G'	' GGT	0'	' GGC	0.38'	' GGA	0.46'	' GGG	0.15'				
'H'	'CAT	0.67'	'CAC	0.33'								
'I'	' ATT	0.43'	'ATC	0.57'								
'L'	'TTA	0.14'	'TTG	0.02'	'CTT	0.05'	'CTC	0.19'	'CTA	0.57'	'CTG	0.03'
'K'	'AAA	1'	'AAG	0'								
'M'	'ATA	0.93'	'ATG	0.07'								
'F'	' TTT	0.35'	'TTC	0.65'								
'P'	'CCT	0.29'	'CCC	0.29'	'CCA	0.41'	'CCG	0'				
'S'	'TCT	0.08'	'TCC	0.4'	'TCA	0.52'	'TCG	0'	'AGT	0'	'AGC	0'
'T'	'ACT	0.11'	'ACC	0.22'	'ACA	0.67'	'ACG	0'				
'W'	'TGA	1'	'TGG	0'								
'Y'	'TAT	0.58'	'TAC	0.42'								
' V '	' GTT	0.19'	'GTC	0.44'	' GTA	0.38'	' GTG	0'				
											THE I	

RSCU

- Relativní použití synonymních kodonů (Relative Synonymous Codon Usage)
- Kolikrát se určitý kodon vyskytl v sekvenci vůči počtu kolikrát by se vyskytl, kdyby použití kodonů bylo rovnoměrné.

$$RSCU_{ac} = \frac{n_{ac}}{\frac{1}{d_a} \sum_{c=1}^{d_a} n_{ac}} = d_a RF_{ac}$$

• Pokud by všechny synonymní kodony byly používány stejnoměrně, pak je RSCU hodnota všech kodonů rovna 1.

RSCU

Mitochondriální gen ND1 - 957 bp, 319 kodonů.

'A'	'GCT	1.24'	'GCC	1.52'	'GCA	1.24'	'GCG	0'				
'R'	'CGT	0.5'	' CGC	0.5'	'CGA	3'	' CGG	0'				
'N'	'AAT	0.27'	'AAC	1.73'								
יםי	'GAT	0'	'GAC	2'								
'C'	'TGT	2 '	'TGC	0'								
'Q'	'CAA	2'	'CAG	0'								
'E'	'GAA	1.6'	' GAG	0.4'								
'G'	' GGT	0'	' GGC	1.54'	' GGA	1.85'	' GGG	0.62'				
'H'	'CAT	1.33'	'CAC	0.67'								
'I'	' ATT	0.86'	'ATC	1.14'								
'L'	' TTA	0.83'	'TTG	0.1'	'CTT	0.31'	'CTC	1.14'	'CTA	3.41'	'CTG	0.21'
'K'	'AAA	2 '	'AAG	0'								
'M'	'ATA	1.86'	'ATG	0.14'								
'F'	'TTT	0.7'	'TTC	1.3'								
'P'	'CCT	1.18'	'CCC	1.18'	'CCA	1.65'	'CCG	0'				
'ន'	'TCT	0.48'	'TCC	2.4'	'TCA	3.12'	'TCG	0'	'AGT	0'	'AGC	0'
'T'	'ACT	0.44'	'ACC	0.89'	'ACA	2.67'	'ACG	0'				
'W'	'TGA	2 '	'TGG	0'								
'Y'	'TAT	1.17'	'TAC	0.83'								
' V '	'GTT	0.75'	'GTC	1.75'	'GTA	1.5'	'GTG	0'				

Relativní adaptační index

- Nejprve se pro hodně exprimované geny vypočítají hodnoty RSCU. Z tabulky RSCU hodnot je vidět, který kodon je pro určitou aminokyselinu preferován.
- Relativní adaptační index (relative adaptiveness) kodonu c:

$$w_{ac} = \frac{RSCU_{ac}}{RSCU_{a \max}}$$

kde $RSCU_{amax}$ je hodnota pro nejčastěji používaného kodonu pro aminokyselinu a.

Relativní adaptační index

Mitochondriální gen ND1 - 957 bp, 319 kodonů.


```
'A'
       'GCT 0.82'
                        'GCC 1'
                                        'GCA 0.82'
                                                        'GCG 0'
       'CGT 0.17'
                        'CGC 0.17'
                                        'CGA 1'
'R'
                                                        'CGG 0'
       'AAT 0.15'
'N'
                        'AAC 1'
        'GAT 0'
                        'GAC 1'
יםי
        'TGT 1'
'C'
                        'TGC 0'
'Q'
        'CAA 1'
                        'CAG 0'
'E'
        'GAA 1'
                        'GAG 0.25'
'G'
        'GGT 0'
                        'GGC 0.83'
                                                        'GGG 0.33'
                                        'GGA 1'
'H'
        'CAT 1'
                        'CAC 0.49'
'I'
       'ATT 0.75'
                        'ATC 1'
       'TTA 0.25'
                        'TTG 0.04'
                                        'CTT 0.09'
                                                        'CTC 0.33'
                                                                        'CTA 1'
                                                                                     'CTG 0.05'
'L'
       'AAA 1'
                        'AAG 0'
'K'
       'ATA 1'
                        'ATG 0.08'
'M'
'F'
        'TTT 0.54'
                        'TTC 1'
       'CCT 0.71'
'P'
                        'CCC 0.71'
                                        'CCA 1'
                                                        'CCG 0'
        'TCT 0.15'
                        'TCC 0.77'
                                        'TCA 1'
                                                        'TCG 0'
'S'
                                                                        'AGT 0'
                                                                                     'AGC 0'
       'ACT 0.16'
                                        'ACA 1'
'T'
                        'ACC 0.33'
                                                        'ACG 0'
'W'
        'TGA 1'
                        'TGG 0'
        'TAT 1'
'Y'
                        'TAC 0.72'
                        'GTC 1'
'V'
        'GTT 0.43'
                                        'GTA 0.86'
                                                        'GTG 0'
```

Kodonový adaptační idex

- Kodonový adaptační index (Codon Adaptation Index) udává stupeň preference kodonů v genu.
- Hodnota CAI pro určitý gen je geometrickým průměrem w_{ac} nenulových hodnot všech kodonů používaných v daném genu.

$$CAI = \left(\prod_{c=1}^{L} w_c\right)^{\frac{1}{L}} = exp\left(\frac{1}{L}\sum_{c=1}^{L} \ln w_c\right)$$

kde L je počet používaných kodonů v sekvenci (počet nenulových w).

Kodonový adaptační index

Mitochondriální gen ND1 - 957 bp, 319 kodonů: CAI = 0,5110

CAI = 1 u sekvencí, kde se používají pouze nejčastěji používané kodony.

CAI = 0 u sekvencí, kde se používají nejméně časté kodony.

Homozygotnost kodonů

 Pro každou aminokyselinu mající alespoň 2 synonymní kodony se počítá homozygotnost F:

$$F_{a} = \frac{\left(N_{a} \sum_{c=1}^{d_{a}} f_{ac}^{2}\right) - 1}{N_{a} - 1}$$

$$f_{ac} = \frac{n_{ac}}{N_a}$$

kde N_a je počet dané amk a v genu a f_{ac} je frekvence výskytu kodonu c pro aminokyselinu a.

 Maximální hodnota homozygotnosti je 1, pokud se používá pouze jeden synonymní kodon.

Efektivní počet kodonů pro amk

• Efektivní počet kodonů Nc_a (Effective Number of Codons) pro aminokyselinu a přibližně udává kolik synonymních kodonů je v sekvenci používáno:

$$Nc_a = \frac{1}{F_a}$$

 Např.: pro amk mající 2 synonymní kodony, které jsou používány stejnou mírou, je efektivní počet kodonů roven 2. Čím nižší číslo, tím větší preference některého kodonu. Minimum je 1.

Fa a Nca

Mitochondriální gen ND1 - 957 bp, 319 kodonů

Homozygotnost kodonů

'A'	'R'	'N'	ים'	'C'	'Q'	'E'	' 6	}'	'H'	'I'	'L'	'K'
'0.31'	'0.54'	'0.75'	'1'	'1'	'1'	'0.64	' '(33'	'0.33'	'0.49'	'0.37'	'1'
'M'	'F'	'P'	'S'	'T'		'W'	'Y'	' V '				
'0.86'	'0.53'	'0.3'	'0.41'	'0.48	3 '	'1'	'0.47'	'0.33	3 '			

Efektivní počet kodonů

'A'	'R'	'N'	יםי	'C'	'Q'	'E'	'G'	'H'	'I'	'L'	'K'
'3.23'	1.85	'1.33'	'1'	'1'	'1'	1.56	3' '3.0	3' '3.03'	'2.04'	'2.7'	'1'
'M'	'F'	'P'	'S'	'T	•	'W'	'Y'	'V'			
'1.16'	1.89	'3.33'	'2.44'	'2	.08'	'1'	'2.13'	'3.03'			

Celkový efektivní počet kodonů

• Efektivní počet kodonů Nc pro gen přibližně udává kolik kodonů se v daném genu používá. Nepočítají se stop kodony. Maximální možná hodnota je 61. Geny se silnou preferencí kodonů mají hodnotu Nc např. kolem 20.

Pro standardní a bakteriální genetický kód.

$$Nc = 2 + \frac{9}{\overline{F_2}} + \frac{1}{\overline{F_3}} + \frac{5}{\overline{F_4}} + \frac{3}{\overline{F_6}}$$

kde např. $\overline{F_4}$ je průměrná homozygotnost aminokyselin mající stupeň degenerace 4.

$$\overline{F_4} = \frac{F_{Ala} + F_{Gly} + F_{Pro} + F_{Val} + F_{Thr}}{5}$$

Celkový efektivní počet kodonů

• Pokud geny nemají žádnou kodonovou preferenci, pak:

$$\overline{F_X} = \frac{1}{X}$$
 např.: $\overline{F_4} = \frac{1}{4}$

- Pro geny bez kodonové preference se hodnota efektivního počtu kodonů Nc blíží celkovému počtu kodonů (bez stop kodonů).
- Pro geny se silnou kodonovou preferencí se hodnota efektivního počtu kodonů Nc blíží 20 (20 je minimum).

Nc genu

Mitochondriální gen ND1 - 957 bp, 319 kodonů

$$N_c = \frac{12}{\overline{F_2}} + \frac{6}{\overline{F_4}} + \frac{2}{\overline{F_6}} = 36,72$$

Gen ND1 má silnou kodonovou preferenci a efektivně využívá 36,72 kodonů.